

[Undervisningsministeren.]

oplysning om, hvorvidt den sjette del af de med erhvervelsen og indretningen af en bygning forbundne omkostninger, som ifølge erhvervsskoleloven skal være til stede, er tilvejebragt eller kan tilvejebringes.

Da realskolen i Løkken i øjeblikket ligger ubenyttet, vil denne bygning naturligvis blive taget med i overvejelserne. Jeg vil dog gerne allerede nu fremhæve, at der ved afgørelsen af, hvor i landet permanente centralkostskoler skal placeres, vil blive lagt vægt på, at der ud over undervisningslokaler tillige rådes over tilstrækkelige og forsvarlige indkvarteringsmuligheder. I Løkken er indkvartering, som det ærede medlem nævnte, tænkt foretaget i badehoteller uden for feriesæsonen.

For at have god baggrund for at tage også Løkken i betragtning, når resultatet af analyserne foreligger og et standpunkt skal tages, vil jeg orientere mig om forholdene på stedet. Jeg tager derfor derop på lørdag.

Søren Andersen: Jeg siger mange tak for svaret og navnlig for den sidste del af svaret, der var et tilsagn om at bese forholdene. Det tenderer jo allerede i retning af en vis interesse, og det er også ret naturligt, at en sådan interesse er til stede. En del af sagkundskaben, nemlig tilsynet med disse skoler, har vist betydelig interesse for en skoles placering i Løkken. Den højtærede minister siger, at man ikke er færdig med at analysere behovet for skoler, og endelig er der ikke givet tilbud om at oprette en selvejende institution i Løkken. Disse ting vil tiden formodentlig kunne klare.

Dertil vil jeg imidlertid føje, at det er en sag, der har fået almindelig tværpolitisk tilslutning i Nordjylland, ligesom man i landsdelen er stærkt optaget af problemet, der også har fået tilslutning fra Nordjysk Erhvervsråd. Derfor vil jeg gerne rejse et tillægsspørgsmål, nemlig om ministeren, hvis man efter at have set på tingene alligevel ikke mener at ville købe skolen, vil tænke venligt over at give Nordjylland og Løkken en chance derigennem, at man forsøger at indrette et kursus, således at der kan føres bevis for, at Løkken er velbeliggende, således som altså tilsynet har ment. Med indkvarteringsforholdene er det ikke

så slem, idet de 120 elever sikkert vil kunne anbringes på 2 hoteller, der ligger over for hinanden; der bliver altså ikke tale om nogen stærk spredning af elevflokket. Man kan vel også sige, at når der år efter år holdes kursus på Teknologisk Institut og eleverne bor rundt om i byen, må mulighederne også være til stede for, at der kan holdes kursus i Løkken, uden at eleverne absolut skal bo under samme tag. Der er ikke særlig meget i Løkken ud over den skønne natur, så jeg kan ikke se, at det skulle være noget farligt sted, snarere tværtimod.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg synes selv, jeg gav et nogenlunde positivt svar. Nu beder jeg det ærede medlem om ikke at lægge mere ind i det, end situationen kan bære. Der ligger ikke i det en vis interesse for dette bestemte projekt, for det kan jeg ikke sige, før jeg har set det. At jeg selvfølgelig har en vis interesse for alt, hvad det ærede medlem anser for betydningsfuldt nok til at ville rejse et spørgsmål om, er en helt anden sag.

Det er ikke staten, der skal købe, det er ikke „man“, der skal købe. Mommark Handelskostskole er en selvejende institution, som Provinshandelskammeret har oprettet. Vi har ikke trods al enighed i Nordjylland mødt en lignende selvejende institution med penge til at etablere skolen deroppe, men det kan man komme tilbage til på et senere tidspunkt.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at vi her har et typisk eksempel på det, vi vil komme til at opleve i de kommende år, at man for at få en tilstrækkelig god undervisning må samle visse undervisninger i skoler, der altså ikke kan spredes så meget ud over landet, som vi gerne ville, men jeg vil gerne føje til på denne foranledning, at der er ingen, der har sagt, at de forholdsvis få skoler, der skal placeres, nødvendigvis bør placeres, hvor der er institutioner nok i forvejen. Der er jeg helt enig med det ærede medlem; den linje synes jeg også vi må følge.

Hvad endelig det sidste om naturen og indkvarteringsforholdene angår, er jeg stadig mest bekymret på det punkt. Jeg fik, da handelsstandsforeningen var ovre hos mig, de brochurer, som det ærede medlem